

॥ १५ ॥ इति आश्रमवा० नैलकंठीये भारतभावदीपे एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ५॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

द्रौपदीहतपुत्राच सुभद्राचैव भाविनी ॥ नातिप्रीतियुते देव्यौ तदास्तामप्रहृष्टवत् ॥ १५ ॥ वैराट्यास्तनयं दृष्ट्वा पितरं ते परिक्षितं ॥ धारयन्ति स्म ते प्राणांस्तव पूर्वपि
तामहाः ॥ १६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासि० आश्रमवा० एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ५॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ते पुरुषव्याघ्राः पां
डवामातृनंदनाः ॥ स्मरन्तो मातरं वीरा बभूवुर्भृशदुःखिताः ॥ १ ॥ ये राजकार्येषु पुरा व्यासक्ता नित्यशो भवन् ॥ ते राजकार्याणि तदानाकार्षुः सर्वतः पुरे ॥ २ ॥ प्रवि
ष्टा इव शोकेन नाभ्यनंदन्त किंचन ॥ संभाष्यमाणा अपिते न किंचित्प्रत्यपूजयन् ॥ ३ ॥ ते स्म वीरादुराधर्षा गांभीर्यसागरोपमाः ॥ शोकोपहतविज्ञानानष्टसंज्ञा
इवाभवन् ॥ ४ ॥ अचिंतयंश्च जननीं ततस्ते पांडुनंदनाः ॥ कथं नु वृद्धमिथुनं वहत्यतिरुशापृथा ॥ ५ ॥ कथंच समहीपालो हतपुत्रो निराश्रयः ॥ पत्न्या सह वसत्ये
को वने श्वापदसेविते ॥ ६ ॥ सा च देवी महाभागा गांधारी हतबांधवा ॥ पतिमंधं कथं वृद्धमन्वेति विजनेवने ॥ ७ ॥ एवं ते पां कथयता मौत्सुक्यमभवत्तदा ॥ गमने
चाभवद्बुद्धिर्धृतराष्ट्रदिदृक्षया ॥ ८ ॥ सहदेवस्तुराजानं प्रणिपत्येदमब्रवीत् ॥ अहो मे भवतो दृष्टं हृदयंगमनं प्रति ॥ ९ ॥ न हित्वांगौरवेणाहमशकं वक्तुमंजसा ॥ ग
मनं प्रति राजेंद्र तदिदं समुपस्थितं ॥ १० ॥ दिष्ट्या द्रक्ष्यामि तां कुंतीं वर्तयन्तीं तपस्विनीं ॥ जटिलां तापसीं वृद्धां कुशकाशपरिक्षितां ॥ ११ ॥ प्रासादहर्म्यसंवृद्धाम
त्यंतसुखभागिनीं ॥ कदा तु जननीं श्रांतां द्रक्ष्यामि भृशदुःखितां ॥ १२ ॥ अनित्याः खलु मर्त्यानां गतयो भरतर्षभ ॥ कुंतीराजसुता यत्र वसत्यसुखितावने ॥ १३ ॥
सहदेव वचः श्रुत्वा द्रौपदीयोषितां वरा ॥ उवाच देवी राजानमभिपूज्याभिनंद्य च ॥ १४ ॥ कदा द्रक्ष्यामि तां देवीं यदि जीवति सा पृथा ॥ जीवंत्याद्यद्यमेप्रीतिर्भवि
ष्यति जनाधिप ॥ १५ ॥ एषा ते स्तुमतिर्नित्यं धर्मे ते रमतां मनः ॥ योद्यत्वमस्मान् राजेंद्र श्रेयसायोजयिष्यसि ॥ १६ ॥ अग्रपादस्थितं चेमं विद्विराजन्वधूजनं ॥
कांक्षन्तं दर्शनं कुंत्या गांधार्याः श्वशुरस्य च ॥ १७ ॥ इत्युक्तः स नृपो देव्या द्रौपद्या भरतर्षभ ॥ सेनाध्यक्षान्समानाय्य सर्वा निदमुवाच ह ॥ १८ ॥ निर्यातय तमे से
नां प्रभूतरथकुंजरां ॥ द्रक्ष्यामिव न संस्थं च धृतराष्ट्रं महीपतिं ॥ १९ ॥ रुयध्यक्षांश्चाब्रवीद्राजा यानानि विविधानि मे ॥ सज्जीक्रियन्तां सर्वाणि शिबिकाश्च सहस्र
शः ॥ २० ॥ शकटापणवेशाश्च कोशः शिल्पिन एव च ॥ निर्यातुकोषपालाश्च कुरुक्षेत्राश्रमं प्रति ॥ २१ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ अग्रपादस्थितं प्रयाणार्थं पुरस्कृतैर्नैव पादेन स्थितं अत्यंतमुत्सुकमित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥